

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Jakobsen, Julie Maj.; af Julie Maj Jakobsen.
Titel Title:	<u>Jeg er Silas : En ungdomsforestilling for 4 medvirkende</u>
Udgivet år og sted Publication time and place:	Premiere 20.10.2020 på Folketeatret og Hils din mor
Fysiske størrelse Physical extent:	69 bl.

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.

Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts

If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

DRAlæs-D243

JEG ER SILAS

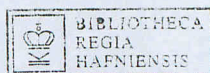
af Julie Maj Jakobsen

En ungdomsforestilling for 4 medvirkede.

Det Kgl. Bibliotek

130024621228

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

FIGURER

Signe/Silas

Far

Mor

Hedvig

Asger

Stine

2 piger

Ekspedient

Kong Silas

1.

KONG SILAS

Troika er klar til afgang.

SIGNE

Nu?

KONG SILAS

Det er tid at gå ombord.

SIGNE

Allerede? Det må du ikke, du skal blive her.

KONG SILAS

Tiden er snart inde.

(Asger kalder)

2.

Signe sidder alene i klassen, tegner. Asger ind.

ASGER

Signe? Signe?!

SIGNE

Min ven Asger.

ASGER

Der er du. Hvad laver du?

SIGNE

Tegner.

ASGER

Kommer du ikke ud og spiller fodbold?

SIGNE

Ikke lige nu.

ASGER

Hvad tegner du?

SIGNE

Silas.

ASGER

Tegner du stadig på ham?

SIGNE

Han er ved at bygge en ark.

ASGER

En ark?

SIGNE

Et gigantisk rumskib.

ASGER

Jeg troede, du var færdig med at alt det der?

Signe svarer ikke.

Hvorfor er du sådan?

SIGNE

Hvordan sådan?

ASGER

Du er aldrig med længere. Du tegner hele tiden. Altid Kong Silas. Det var noget vi legede engang.

Jeg synes, du er blevet kedelig. Ved du, hvad de andre kalder dig? Zombie-Signe.

SIGNE

Bare fordi jeg ikke gider spæne rundt efter en åndssvag bold?

ASGER

Jeg håber edermame, der er flere geeks som dig på din nye skole.

Asger vender sig for at gå ud.

SIGNE

Det håber jeg edermame også.

Silas ark. Jeg har tegnet på den i flere uger. Ti etager. Øverst står Silas. Han kender alle vejene, de sorte huller, supernovaerne og de hvide dværge. Lige nu bor han her på jorden, men i virkeligheden kommer han fra en anden galakse og når arken er færdig, stiger han på og rejser tilbage. Han har hjemvé. Det var alt sammen en uge før, jeg skiftede skole, to uger før jeg mødte Hedvig, fire uger før min konfirmation og før jeg rigtig forstod at jeg er en dreng.

3.

Signe står foran spejlet. Øver sig i at bevæge sig mere maskulint. Far ind.

FAR

Godaften Mademoiselle. Hvad laver du?

SIGNE

Hva? Ikke noget.

FAR

Skulle du ikke til fest?

SIGNE

Jo, hvis jeg tager afsted.

FAR

Det er første fest på din nye skole. Du kan vælge om det skal være med eller uden din gamle far.

SIGNE

Du er virkelig sjov.

FAR

Jeg er glad for jeg stadig har en fan. Husk du har en aftale med mor i morgen.

SIGNE

Behøver jeg?

FAR

Ja!

SIGNE

Hvad hvis jeg hellere vil gå spliterravende op ad kirkegulvet?

FAR

Så bliver du indlagt med lungebetændelse.

Får øje på Signes tegninger:

Silas på sin ark. Take me to the woods. Hvem er Silas?

SIGNE (*Hiver tegningerne til sig*).

Ikke nogen. Giv mig dem.

FAR

Du er på vej, ikke?

Far går. Signe tager blokken, papirerne, kigger på dem.

SIGNE

Mmh ...

FAR

Party! Wuhu!

4.

Fest. Signe står for sig selv, bevæger sig/danser til musikken.

SIGNE

Til sidst tog jeg mig sammen og gik hen til festen. Jeg lagde mærke til hende allerede

da jeg kom. Hun gik to klasser over mig og stod for sig selv. Typen, man hverken kan få øjnene fra eller tør se direkte på.

Hedvig kommer hen.

HEDVIG

Hey du.

Nej. Du skal ikke stoppe.

Signe svarer ikke. Hedvig laver nogle dansebevægelser med underlivet.

Jeg har ikke set dig før?

SIGNE

Fordi jeg lige er startet.

HEDVIG

Jeg mener til festen. Jeg troede ikke, du kom?

SIGNE

Hvem? Mig?

HEDVIG

Du er ikke gået glip af noget. Medmindre man er til en Mokai i busken og klørfem i trussen?

Nej vel? Men sådan er vi så forskellige.

Rækker hånden frem.

HEDVIG

Hedvig.

SIGNE

Hej.

HEDVIG

Kom.

Hedvig tager Signe i hånden, hiver hende med.

SIGNE

Hvad skal vi?

HEDVIG

Ud og se på stjerner, kom! Kom nu!

De går.

HEDVIG

Jeg kan lide dit hår. Der er ikke mange som dig.

SIGNE

Okay?

HEDVIG

Din stil, det der look.

SIGNE

Jeg har ikke nogen stil.

HEDVIG

Det der androgyne, du har kørende. Du er foran alle andre her.

SIGNE

Jeg tror ikke jeg er foran noget som helst.

HEDVIG

Hold op med at være så selvudslettende!

To piger fra klassen kommer ud.

Pigerne får øje på dem, kommer hen.

PIGE 1

Der er du!

HEDVIG

Hej piger.

PIGE !

Hej. Der er Tik Tok dance challenge nu. Lucas spørger efter dig.

SIGNE

Efter mig? Jeg skal ikke være med i nogen dansekonkurrence.

PIGE 2

Han vil bare have du er med til at heppe. Han stiller op i Laxed dance.

HEDVIG

Gå bare ind.

SIGNE

Nej tak.

PIGE 1

Hvad laver I egentlig herude? Vi forstyrrer måske midt i noget?

HEDVIG

Vi kigger på stjerner.

PIGE 2

Helt sikkert. Jeg holder forresten snart en fest for pigerne i klassen. Du er inviteret, hvis du vil?

SIGNE

Okay? Tak.

PIGE 2

Selv tak

Pigerne går igen.

HEDVIG

Sådan nogle som os må holde sammen.

SIGNE

Hvad mener du?

HEDVIG

Det jeg siger. Vi er ens. To sider af samme kiks.

Sætter en finger mod Signes bryst.

Der sidder en gammel sjæl derinde. It takes one to know one.

SIGNE

Okay?

HEDVIG

Er det dit svar til alt? Okay?

SIGNE

Hvorfor gør du det her?

HEDVIG

Gør hvad? Snakker med dig? Vi er ensomme hunulve der leder efter én at gnubbe ryg med.

SIGNE

Skulle vi ikke kigge på stjerner?

HEDVIG

Jo.

SIGNE (*Peger op på himlen*)

Se. Der er Mars.

HEDVIG

Du ved faktisk noget om stjerner?

SIGNE

Mars er en planet. Men ja, jeg er ret vild med stjerner.

HEDVIG

Okay?

(*De smiler til hinanden*)

Jeg har set dig om morgenen stå på bussen. Men nogle morgener går du bare videre?

SIGNE

I skoven. For at tegne.

HEDVIG

For at tegne?

Venner?

SIGNE

Venner.

5.

Mor og Signe i en butik for at købe konfirmationstøj. Ekspedienten hjælper til.

MOR

Jeg har glædet mig. Sådan en rigtig tøseshoppetur. Bare dig og mig. Her er den! Hva?
Hvad siger du?

SIGNE

Helt ærligt? Det mener du ikke?

MOR

Den er da i det mindste ikke hvid?

EKSPEDIENTEN

Hvad så med den her? Det er næsten den samme, bare i creme. Den er meget populær i år.

SIGNE

Hvid eller creme. Mor.... Helt ærligt!

MOR

Tænk, jeg synes virkelig den er afslappet og alligevel fin.

EKSPEDIENTEN

Det er lige dig, hvis jeg må sige det.

SIGNE

Lige mig? Hvordan ved du det?

MOR

Vi har været i 3 butikker. Kan du ikke i det mindste prøve den på?

SIGNE

Jeg kan ikke se mig selv i noget af det her.

EKSPEDIENTEN

Du er måske til noget med mere spræl? Vi har for eksempel en laksefarvet herovre, eller koralfarvet som det hedder i dag, med åben ryg. Meget delikat. Hvad siger mor til sådan en?

SIGNE

Mor siger, ingen laks, tak.

MOR

Men hvad så? Du er nødt at samarbejde lidt.

SIGNE

Kan jeg ikke bare få noget andet på?

MOR

Jakkesæt og slips, måske?

EKSPEDIENTEN

Ja, unge kvindelige konfirmander nu til dags/

SIGNE

Hvad med dem?!

EKSPEDIENTEN

Vi har også nogle meget fine buksedragter. Direkte fra Paris, oui oui, må jeg lige tage et mål..... og med et lille diadem i håret som et lille feminint touch, kan det være mindst lige så elegant som en klassisk kjole. Jeg nævner det bare.

SIGNE

Et diadem?

MOR

Hvad med den kjole din søster blev konfirmeret i? Den synes du da var smuk?

SIGNE

Ja til hende, men ikke til mig!

EKSPEDIENTEN

Vi tilbyder også tilretninger?

MOR

Den kan tilrettes!

Da du var mindre, havde du da tit kjole på?

SIGNE

Fordi du gerne ville have det!

MOR

Nå ja, det hele er altid min skyld!

SIGNE

Fint. Så køb hvad du vil!

EKSPEDIENTEN

Ved I hvad, jeg lader lige jer to stå og snakke lidt. Så kalder I bare, når I er klar.

MOR

Ja tak, det er fint.

Du kan ikke bare sige nej til det hele! Du er nødt til at prøve et eller andet! Butikkerne lukker om 2 timer og der er kun et par uger til. Jeg prøver bare at forstå?

SIGNE

Okay! Jeg prøver én ting og så går vi?!

Signe tager en tilfældig kjole og går ind i prøverummet.

EKSPEDIENTEN

Hvordan går det? Jeg kigger lige ind. Hvis den er lidt for lang/

SIGNE

Nej! Den er alt for lille.

EKSPEDIENTEN

For lille? Må jeg se?

SIGNE

Lad være! Gå ud! UD!

EKSPEDIENTEN

Vil de tage deres forbandet curlingunge, ud, ud af min butik

MOR

Undskyld. Det beklager jeg virkelig.

MOR

Er du okay?

SIGNE

Om jeg er okay? Okay?!

6.

SIGNE

Næste morgen da jeg stod ved bussen, kunne jeg ikke stige på. Mine ben nægtede at gå et skridt længere. Jeg måtte ud i skoven.

HEDVIG

Hej igen.

SIGNE

Hej.

HEDVIG

Skal vi med bussen?

SIGNE

Det ved jeg ikke.

HEDVIG

Er du på vej i skoven?

Hun hiver en cola op af tasken.

Jeg har kiks og cola i tasken. Du ligner én, der kunne trænge til lidt opmuntring.

SIGNE

Okay, så kom.

7.

I skoven. Signe viser Hedvig en hule. Væggene er næsten tapetseret med tegninger af Silas, elverlignende væsner, dyr og arken.

HEDVIG

Wow. En ægte hemmelig hule? Hvordan har du fundet det her sted?

SIGNE

Vi har selv bygget det.

HEDVIG

Vi?

SIGNE

Mig og min gamle ven Asger. Det er Silas' hule.

HEDVIG

Hvem er Silas?

SIGNE

Skovens beskytter.

HEDVIG

Skovens beskytter? Cool, mand.

SIGNE

Han forandrede sig.

HEDVIG

Silas?

SIGNE

Nej, Asger. Han ville hellere spille fodbold.

HEDVIG

Men det gode er, nu har du det hele for dig selv. Jeg har altid ønsket mig en hule som den her.

SIGNE

Så længe den holder, det er begyndt at regne ind.

HEDVIG

Hvad skete der så med Silas?

SIGNE

Han er ved at bygge en ark. Et slags rumskib. Så han kan rejse tilbage til der, hvor han kommer fra.

HEDVIG

Wow, hvor er det? På Mars?

SIGNE

Han kommer fra en planet i en helt anden galakse. Bitla. Han skulle egentlig have været konge, men blev jaget væk.

HEDVIG

Og havnede her?

SIGNE

Ja. Han kan antage alle mulige former og passe fuldstændig ind, hvor han er. Det er det, der gør ham både stærk og svag, for hvad er man så? Men han længes hjem.

HEDVIG

Tager han tilbage så?

SIGNE

Det ved jeg ikke.

Kort pause. Signe smiler.

HEDVIG

Han er smuk. Har han en kæreste?

SIGNE

Nej.

HEDVIG

Har du?

SIGNE

En kæreste? Nej.

HEDVIG

Har du aldrig været sammen med nogen? Altså prøvet at kysse?

Hedvig kysser Signe let på munden. Signe trækker sig overrasket væk.

SIGNE

Nej. Lad være!

HEDVIG

Undskyld! Jeg troede bare ... Det er typisk mig, jeg tænker mig ikke om. Hvor er det pinligt!

Hedvig på vej ud/

SIGNE

Vent....

Det var ikke sådan ment.

8.

Eftermiddag. Hjemme. Far skriver sang, mor kommer hjem fra arbejde.

FAR

Du kan godt li wasabi, men vil ikke lege med Barbie, ja, du kan godt li wasabi, men vil ikke lege med barbie.

MOR

Hvad laver du?

FAR

Forsøger at få versefødderne til at passe (*synger for sig selv*). Hvad rimer på Barbie?

MOR

Artig? Hvilken melodi?

FAR

I en kælder sort som kul.

MOR

Wow hvor originalt, jeg tror faktisk aldrig der noget der har skrevet til den melodi.

FAR

Du er velkommen til at skrive den selv?

MOR

Peter, hvad gør vi?

Far ser op.

Hun vil ikke have noget på?!

FAR

Jeg garanterer dig, hun dukker ikke nøgen op i kirken.

MOR

Men hvad? Noget inde fra skabet? En gammel sweater? Eller et par hullede bukser? Det føles som om, du er skideligeglad?

FAR

Jeg er ikke lige glad.

MOR

Vi kan også bare aflyse? Hvis jeg er den eneste her, der synes, det er vigtigt?

FAR

Mie ... Hold nu op.

MOR

Jeg forstår ærlig talt ikke, hvorfor hun vil konfirmeres, det virker som om hun helst er fri?

FAR

Bare fordi hun ikke vil stå foran alteret i en fin hvid blondeskjole?

MOR

Jeg ville have købt hvad som helst, hun pegede på, hvis hun bare ville pege. Jeg forstår hende ikke.

9.

Hjemme. Signe har tegnet overskæg og bevæger sig maskulint. Bliver afbrudt af far.

FAR

Har du tid til lige at snakke lidt? Det bliver dejligt at få Stine hjem snart?

SIGNE

Du behøver ikke. Jeg skal nok.

FAR

Skal hvad?

SIGNE

Jeg skal nok tage den på!

FAR

Tage hvad på?

SIGNE

Stines kjole!

FAR

Stines gamle konfirmationskjole? Vil du have den på?

SIGNE

Nej. Men det vil I? Måske er jeg bare ikke værd at fejre?

FAR

Jamen lille mussepige. Der er ikke noget vi hellere vil end at fejre dig. Vi har snakket om det. Selvfølgelig skal du selv have lov at vælge dit tøj.

SIGNE

Som i, helt selv?

FAR

På en betingelse: Ikke den der hættetrøje. Okay?

SIGNE

Okay!

Det var præcis det jeg ønskede, men da det kom til stykket, anede jeg ikke, hvad jeg ville have på.

10.

Hos Hedvig. Signe ringer på. Hedvig åbner.

SIGNE

Du glemte din taske.

HEDVIG

Tak.

SIGNE

Vi fik ikke drukket colaen?

HEDVIG

Du må gerne beholde den. Jeg køber bare en anden.

SIGNE

Jeg har brug for din hjælp?

11.

På Hedvigs værelse.

HEDVIG

Først og fremmest: Er du til kjole, mini's, bukser, hotpants, jumpsuits eller kjortel?

SIGNE

Jeg forstår ikke tøj.

HEDVIG:

Du skal ikke forstå det, du skal bare tage det på.

SIGNE

Bukser, tror jeg.

HEDVIG

Godt, modtaget. Er vi så til skinny, culotte, kasseben, high-waist, low-waist, læder?

SIGNE

Aner det ikke. Hvad synes du?

HEDVIG

Jeg har en idé! Hvad med det her?

Finder en lyserød dragt med sommerfuglereferencer.

Er den ikke skøn?

SIGNE

Jo?

HEDVIG

Jeg har selv lavet den.

SIGNE

Til hvad?

HEDVIG

Et karneval. Prøv den på!

SIGNE

Okay.

Signe tager dragten, klæder om.

Signe "flyver" rundt som en sommerfugl, nyder det.

Hedvig smiler/ser forelsket på Signe. Signe stopper.

HEDVIG

Du er virkelig fin.

SIGNE

Det går ikke. Det er vist lidt for langt udenfor temaet.

HEDVIG

Øv.

SIGNE

Har du noget andet?

Signe tager den af igen. Hedvig smugkigger, får øje på gazebindet om Signes overkrop.

HEDVIG

Har du brug for hjælp?

SILAS

Ja!

HEDVIG

Hvad er det?

SIGNE

Ikke noget.

HEDVIG

Er det et gazebind?

SIGNE

Ja.

HEDVIG

Det går ikke med det der gazebind. Det er virkelig dårligt for kroppen. Hvis du gerne vil gøre brystet fladt, så skal du altså bruge en binder.

SIGNE

Hvorfor ved du det?

HEDVIG

Det gør jeg bare ... Tøj er det jeg kan.

SIGNE (*Affejende:*)

Jeg hader tøj. Jeg hader, at det hele skal betyde så meget. På min gamle skole, sagde de, jeg ikke var feminin nok. Så lod jeg mit hår vokse, så sagde de, jeg lignede en dreng med langt hår. Uanset hvad, så er det forkert.

HEDVIG

Hvad kan du selv lide?

SIGNE

Kort hår. Det man vel kalder drengeagtigt tøj. Men næsten alt drengetøj i H&M har den samme blå farve. Har du lagt mærke til det? Og jeg kan ikke lide blå.

HEDVIG

Hvad med en skjorte?

SIGNE

Måske. Jeg kan også godt lide at have noget langt på, nogle gange, men ikke en kjole.

HEDVIG

Okay. Jeg har et andet forslag så.

Hedvig finder en elegant heldragt el.

Hvad med det her? Hverken piget eller drenget?

Signe ser på den.

Et par sorte sneaks og måske en lille smule læbestift?

Hedvig smiler.

SIGNE

Ikke læbestift. Men måske et smykke?

Hedvig giver Silas et smykke

HEDVIG:

Her... Den vil gi' dig mod.

SIGNE

Tak.

De kysser på Silas initiativ

SIGNE

Vi blev sammen hele eftermiddagen. Jeg havde det som om jeg lå i en stor varm hånd, der aede mig på ryggen. Jeg følte mig bare, godt tilpas.

12.

SIGNE

Jeg drømmer, det er vinter.

Skoven er dækket af sne, et tæppe
den har trukket over sig, ligner ikke sig selv.

Grenenes iskløer glimter i månelysset.

Bukserne, den hvide jakke klæber vådt.

Jeg fryser, jeg går,

forsigtigt, holder vejret, kigger hele tiden op,
mellem de nøgne grene. Der! Der!

Arken stråler,

en gigantisk trækrone i sine fulde
ti etager strækker den sig højt over skoven.

Overfladen er lysende metalgrøn, skinner
under månen der smiler med sit hvide øje.

Den er færdig.

Og så vågner jeg.

Det er ikke vinter. Det er søndag den 21. april og om nogle timer skal jeg konfirmeres.

Vækkeuret har ikke ringet endnu. Huset er stille. Stine, min søster, kom hjem fra USA i går. Jeg har ikke set hende i flere måneder. Vi sad og snakkede hele aftenen, jeg havde

lyst til at fortælle det hele. Om alt det, der er sket. Om Hedvig. Om jeg måske ikke er den søster, hun tror. Men jeg kunne ikke. Ordene blev til mudder i munden. Hun spurgte:

STINE

hvad er der?

SIGNE

Jeg sagde, jeg bare var lidt forvirret og nervøs. Ny skole og festen.

13.

Signe ind i konfirmationstøjet.

MOR

Hold da op! Hvor har du det fra?

SIGNE

Jeg har lånt det.

MOR

Af hvem?

FAR

Er I klar mine damer, vognen ruller nu.

SIGNE

2 minutter. Jeg skal lige en ting.

MOR

Signe? Jeg er virkelig glad for, at vi fandt en god løsning. Det er det vigtigste for mig.

Årh hvor er du flot!

Far og mor ud. Signe ringer op til Hedvig, som ikke tager den.

SIGNE

Hej, Hedvig. Det er mig. Jeg ville bare sige ... Tak. Vi er på vej hen i kirken nu. Jeg ville ønske vi kunne, bare rejse væk. Med arken. Jeg drømte den var færdig. Nogle gange føles det som om, ingen kender én. Kender du det?

FAR *Off*:

Signe!

SIGNE

Jeg er nødt til at gå. Vi ses.

SIGNE

Konfirmationen gik fint. I hvert fald i kirken. Det var værre bagefter. Ansigter jeg kendte så godt, familie, venner, virkede helt fremmede. Eller var det dem, der så på mig, som en fremmed. Som om de ikke kunne kende mig.

FAR

Rigtig hjertelig velkommen til Signepigens konfirmation.

MOR

Tag for jer af retterne.

STINE

Hvor er det godt at se jer alle sammen.

FAR

Kære Signe. Vi har glædet os så utrolig meget til den her dag. Din mor og jeg har skrevet en lille sang, som vi håber I alle sammen vil hjælpe os med at synge. Den går på "I en kælder sort som kul".

Der synges.

Du blev født - et dejligt barn,
åh, hvor var du herlig.
Og din mor og far var stolt,
Signe var noget særlig.
Stines første søsterbarn,
Hun dig ofte bar i arm,
I blev hurtigt venner,
Alt om det vi kender.

Sutteflasken var din ven,
Tørst og trøst blev slukket.
Senere den blev gemt hen,
Ned i buksen stukket.
Samme vej fløj sværdene
Actionmænd og lego
For du var ej til barbie
Du ville' ik' vær' artig

Raskt gik dagene, min pig',
Hurtigt blev du større,
Babystøvler blev til ski,
Bukserne blev tørre.
Asger, Carlos og Viggo
Det var dine væbnere tro
Snart bliver du jo kvinde
Drengene vil vinde.

SIGNE

Det var så her jeg rejste mig. Alle blev stille og så på mig, ventede på jeg skulle sige noget.

FAR

Signe?! Hvad laver du?

MOR

Vil du sige noget? Vi er midt i en sang?

SIGNE

Og så løb jeg. Jeg løb og løb og løb til jeg ikke kunne mere. Til sangen var holdt op med at runge i mit hoved. Jeg løb og løb hele vejen ud i skoven, op til hulen.

14.

I skoven. Kong Silas kommer til syne, vokser ud af Silas tegninger.

SILAS

Er det nu du skal afsted?

KONG SILAS

Ja, jeg er nødt til at tage tilbage til Bitla og forsøge at skabe den verden, jeg drømmer om.

SILAS

Hvordan skal jeg klare mig uden dig?

Kong Silas trækker evt. på skuldrene for at udfordre Silas lidt?

KONG SILAS

Du kan tage med? Vi ku' få det så sjovt.

SILAS

Jeg kan ikke. Jeg er nødt til først at prøve at være den jeg er. Her.

KONG SILAS

Tydeligt tilfreds med Silas beslutning.

Det kan jeg godt forstå. Pas på dig selv.

Kong Silas tager afsked og forsvinder.

SILAS (*vinker*)

I lige måde.

15.

Signe ligger i hulen. Hedvig ind. Signe sætter sig op.

HEDVIG

Jeg tænkte nok, du var her. Er du klar over hvor sent det er?

SIGNE

Hvordan vidste du, jeg var her?

HEDVIG

Dine forældre ringede. De fandt mit nummer på din telefon.

Hvad er der sket?

SIGNE

Jeg havde ret! De kender mig ikke. Du skulle have hørt sangen! Den handlede kun om, at jeg er den her sære drengepige.

HEDVIG

De gør vel deres bedste?

SIGNE

Nej! Og nu er jeg ovenikøbet konfirmeret, så må jeg jo snart blive en kvinde. Kvinde! Kvinde! Kvinde! Det er åbenbart det eneste, det handler om!

HEDVIG

Du er ikke en drengepige? Du er heller ikke en kvinde?

SIGNE

Jeg er ikke den alle tror, jeg er.

HEDVIG

Okay? Hvem er du så?

SIGNE:

Jeg ved bare at jeg ikke er Signe.....

Kan du huske Asger, jeg fortalte dig om? Ham og Viggo og Carlos og jeg. Vi var bedste venner. Jeg var en del af dem. Lige indtil den her dag, jeg tror vi var omkring 9 eller 10 år. Viggo råbte pludselig, kom, han havde fundet en tom spand i busken og da jeg nåede derhen, stod de andre allerede med åbne bukser i gang med at pisse i den, kom nu, lad os se, hvem der kan pisse længst. De grinede og jeg tror ingen af dem tænkte på, hvad det betød. Det værste var, at det heller ikke gik op for mig selv, før jeg havde trukket bukserne næsten helt ned ...

HEDVIG

Hvad gjorde du så?

SIGNE

Hvad jeg gjorde? Jeg løb hjem og skrev pik på ønskesedlen.

HEDVIG

Wow.

Kort pause. Hedvig rækker ud efter Signe. Signe trækker sig væk. De sidder i tavshed et stykke tid.

SIGNE

Jeg vil gerne være lidt alene nu.

Hedvig rejser sig.

16.

Sen aften. Far og mor. Signe ind.

FAR

Hvor i syv helvede har du været?

MOR

Er du klar over, hvor bange og bekymrede vi har været?!

Signe ser op, svarer ikke.

FAR

Vi stod med en hel fest?! Og midt i det hele skrider du bare? Uden et ord? Hvad foregår der?

MOR

Hvad skulle vi sige til alle gæsterne?! Havde du tænkt på det?

FAR

Sig mig, tænker du overhovedet på andre end dig selv?!

MOR

Du kan ikke bare stå der. Du er nødt til at sige noget.

Kort pause, Signe svarer stadig ikke.

FAR

Sig noget! Tal til os!

SIGNE

Jeg ved det godt! Det var ikke noget, jeg havde planlagt. Det skete bare.

FAR

Det skete bare?

SIGNE

Ja! Jeg måtte bare ud.

MOR

Hvor hen?

SIGNE

Ud i skoven.

MOR

Men hvorfor?

SIGNE

Jeg kunne ikke trække vejret. Jeg kunne ikke tænke.

FAR

Har du klaustrofobi?

SIGNE

Nej!

FAR

Det lyder fuldstændig som klaustrofobi i mine ører.

MOR

Det lyder som et angstanfald.

FAR

Et angstanfald? Vi sad og spiste og sang. Og pludselig rejser du dig og løber.

MOR

Får du det tit sådan?

SIGNE

En gang imellem.

FAR

Var det noget med min sang?

SIGNE

Nej. Eller ...

MOR

Er det noget med din nye skole? Er du ikke glad for den?

SIGNE

Det har ikke noget med det at gøre.

FAR

Hvad så?

MOR

Vi kan jo mærke, der er noget der trykker dig? Vi vil bare gerne hjælpe dig.

SIGNE

Jeg ved ikke, hvordan jeg skal sige det.

MOR

Sige hvad?

SIGNE

Jeg tror ikke jeg er en pige.

FAR

Du tror ikke... hvad?

SIGNE

Jeg er ikke en pige!

MOR

Hvad mener du?

Stine ind.

STINE

Hvad sker der her?

FAR

Signe er tilbage.

STINE

Det kan jeg se. Er du okay?

MOR

Vi er lige midt i en vigtig snak.

STINE

Betyder det at jeg skal gå?

FAR

Bare lige 5 minutter.

SIGNE

Nej. Stine skal også høre det.

STINE

Høre hvad?

SIGNE

At jeg ikke er en pige.

(pause)

FAR

Men hvis du ikke føler dig som en pige, hvad føler du dig så som?

SIGNE

En dreng, tror jeg.

FAR

Tror du?

SIGNE

Jeg ved bare, at jeg ikke er en pige. Alt det her, min krop, mit navn. Det er som om, folk kigger på mig og ser et helt andet menneske.

FAR

Det er vel det man kalder en fase, er det ikke?

SIGNE

En fase?

FAR

Noget du skal igennem. Jeg mener, hvad skulle det ellers være?

STINE

Det giver mening, når man tænker over det.

FAR

Overhovedet ikke. For hvem?

SIGNE

Du tror altså, det er noget, der går over?

FAR

Hvis det ikke er en fase, hvad skulle det så være?

MOR

Nogen der vil have en kop te?

SIGNE

Nej tak. Jeg vil gerne i seng nu. Jeg er virkelig træt.

MOR

Ja. Selvfølgelig. Godnat skat, vi kan snakke videre om det i morgen.

SIGNE

Godnat.

Signe ud. Far sidder tavst og stirrer frem for sig. Efter lidt tid:

MOR:

Hvor længe har hun haft det sådan? Den slags opstår vel ikke ud af det blå?

STINE

Måske er Signe faktisk en dreng?

MOR

Jeg ved det ikke.

FAR

Hun er på vej ind i puberteten og med alle de forventninger og krav, der er til piger om at se godt ud og være helt perfekte. Du ved, hvad jeg mener Stine?

STINE

Nej? Hvad mener du?

FAR

Samfundet har en fuldstændig forskruet opfattelse af det feminine. Drengene er mindre udsatte.

MOR

Er det din forklaring?

FAR

Kvindelige værdier anses som svage.

Far rejser sig.

STINE

Siden hvornår er du blevet feminist?

MOR

Hvad skal du?

FAR

I seng. Jeg er nødt til at sove på det her.

MOR

Kan vi ikke lige snakke om det stille og roligt?

FAR

Jeg siger bare, jeg forstår, hvis man har brug for at lægge afstand fra den kropsfiksering, der er alle vegne. Men det er vel ikke det samme som, at hun *er* en dreng?

MOR

Det siger jeg heller ikke.

STINE

I skulle høre jer selv! I står der og kloger jer på ting, I ikke aner en skid om, måske skulle I google lidt på, hvad det vil sige at være transkønnet, før I siger mere! Godnat!

Mor og far ud.

17.

Signes værelse. Stine ind.

STINE

Sover du? Må jeg komme ind?

Hun går ind, sætter sig ved siden af Signe.

Det var den sjoveste konfirmation, jeg har været med til. Sjovere end min egen.

SIGNE

Synes du?

STINE

Du skulle have set folks ansigter. Du er modig. Jeg havde aldrig turde gøre det. Og det der tøj. Jeg vidste ikke du var blevet så cool.

SIGNE

Mor ville have, jeg skulle have din konfirmationskjole på.

STINE

Min?

SIGNE

Hun har blonder på hjernen.

STINE

Hun ville ønske, vi var to små prinsesser. Og en dag vil der komme to prinser og fri til os, og vi vil leve lykkeligt og få en masse miniprinser og miniprinsesser.

Signe gemmer ansigtet, græder.

Er du okay?

SIGNE

Jeg har det fint... Eller nej. Jeg har det overhovedet ikke fint. Jeg er bange.

STINE

Må jeg sove her ved siden af dig? Ligesom da vi var små.

SIGNE

Hvis du lover ikke at prutte?

18.

SIGNE

De næste dage var mærkelige. Jeg vågnede næste morgen ved siden af Stine. Hun sov endnu. Vi har altid lignet hinanden, da vi var små. Som om jeg var en naturlig forlængelse af hende. Den besværlige bagende. Jeg lå og kiggede på hende og pludselig var det som om, vi ikke hørte sammen længere. Far og mor kiggede på mig, som om jeg var en fremmed. Ikke hele tiden, men i glimt og så skiftede det igen, som om de fik øje på mig, bag et eller andet slør. Stemningen var mærkelig. Tæt og varm og alligevel tung, som om de havde mistet noget. Mig. Men jeg er jo lige her. Hallo! Og så smilede de. Vi snakkede en hel del. Tiden var næsten gået i stå. Indimellem kom Stine hen til mig.

STINE

Hej, lillebror.

SIGNE

Hej.

Telefonen ringer.

Hedvig ringede også. Flere gange.

STINE

Det er tredje gang i dag.

Signe ryster på hovedet.

STINE

Asger har også ringet.

SIGNE

Asger? Hvad vil han?

STINE

Snakke med dig. Jeg sagde, du stadig var syg. Du kan ikke blive ved med at gemme dig herhjemme.

SIGNE

Jeg gemmer mig ikke.

STINE

Jeg skal til en fest hos nogle venner i aften. Du kan tage med, hvis du vil?

SIGNE

Ellers tak. Der gik tid. Nogle gange så jeg mig i spejlet, øvede mig i at se mig selv: En dreng. Ikke noget som helst andet. Bare en dreng. Men en dreng uden navn.

19.

Far og mor ind.

FAR

Er I klar?

SIGNE

Der er noget jeg gerne vil sige først.

MOR

Kan det ikke vente lidt? Det er over en uge siden og dine gaver står stadig i forsamlingshuset.

SIGNE

Nej. Det skal være nu.

MOR

Der er bryllup i morgen og de smider dem ud, hvis vi ikke henter dem.

SIGNE

Det er vigtigt det her! Jeg går ikke før jeg har sagt det.

FAR

Okay? Nu er du ikke gravid, vel?

SIGNE

Far!

FAR

Joke! Ikke sjov!

SIGNE

Jeg har besluttet mig for et navn.

MOR

Spændende. Må vi høre?

STINE

Vent! Jeg vil gætte! Ivan?

FAR

Ivan? Det får du ikke lov til.

STINE

Det er sgu da et sejt navn?!

MOR

Gider I godt lige ...

SIGNE

Silas.

MOR

Silas?

SIGNE

Silas. Det betyder manden fra skoven.

MOR

Et rigtigt drengenavn altså?

SILAS

Ja, hvad ellers?

MOR

Det bliver bare så konkret pludselig med et navn.

FAR

Det er ham fra din tegninger? Dem jeg så på dit værelse?

SILAS

Det samme navn, ja. Og hvad så? Jeg vil gerne have I kalder mig Silas fra nu af.

STINE

Selvfølgelig, Silas.

MOR

Det er klart. Silas.

FAR

Det har altså været en del af din proces, tegningerne? For at finde ud af, hvem du er?

SILAS

Det er ikke noget jeg har fundet på i en fantasiverden. Jeg vil hedde Silas fordi det er det navn, jeg bedst kan lide. *(En markering af at Silas sætter punktum)*

Silas på vej ud.

FAR

Signe! Undskyld! Silas. Vent lige. Jeg vil gerne sige, at jeg ... Jeg er ked af den måde, jeg har ... Det er en stor omvæltning. Jeg gør mit bedste.

Kort pause.

Jeg går ud og gør bilen klar. Kom Stine.

Stine og far ud.

SILAS

Det burde være ham, der bakkede mig op. Og ikke omvendt!

MOR

Det er svært for ham. For ham, for os, er du jo født som en lille ...

SILAS

Pige?

MOR

Ligesom Stine.

SILAS

Jeg er ikke ligesom Stine! Mor, sæt dig lige ned. Hvorfor skal jeg altid sammenlignes med hende?

MOR

Vi sammenligner dig ikke med Stine.

SILAS

Jo I gør! Stine gør sådan! Stine kan sådan! Stine er bare perfekt og jeg er altid den, der laver rod i det hele og gør tingene besværlige.

MOR

Det passer ikke! Vi har altid behandlet jer ens.

SILAS

Præcis! I har altid behandlet mig som en lille kopi af Stine. I har aldrig lagt mærke til, at jeg var anderledes.

MOR

Det har vi. Vi har altid været klar over, at I var forskellige/

SILAS

Hvorfor har jeg så ikke kunne mærke det? Det har altid føltes som om, at jeg var den forkerte og hun var den rigtige.

MOR

Men lille skat ... Føler du at du skal leve op til Stine? At vi bedre kan lide hende?

SILAS (*bliver mere voksen end mor her*)

Min kønsidentitet kommer ikke ud af et mindreværds kompleks overfor min storesøster, hvis det er det, du spørger om?

MOR

Det var ikke det jeg mente. Jeg prøver bare at forstå ...

SILAS

Kom.

MOR

Hvad skal vi?

SILAS

Skulle vi ikke ud og hente de gaver?

20.

Hedvig ind.

HEDVIG

Hallo? Nogen hjemme?

Mor ind med en kasse i armene.

MOR

Hej?

HEDVIG

Hej. Døren stod åben ...

MOR

Vi er ved at ... Kan jeg hjælpe med noget?

HEDVIG

Det var mig, I ringede til.

Rækker hånden frem, men mor kan ikke tage den pga. kassen. Far ind.

FAR

Så det er dig, der er Hedvig? Jeg hedder Peter og det her er Mie.

MOR (*sætter kassen fra sig og rækker Hedvig hånden.*)

Godt at møde dig.

HEDVIG

Tak. I lige måde.

FAR

Vi er virkelig taknemmelige for din hjælp forleden.

HEDVIG

Det var så lidt.

FAR (*kalder*)

Silas? Silas?! Du har besøg!

Silas ind. Overrasket da han ser Hedvig.

MOR

Kan jeg byde på noget? Te, cola, kaffe?

SILAS

Hej.

HEDVIG

Hej.

Far og mor bærer kasser ud.

FAR

Vi er lige herude, hvis der er noget.

Kort pause. Far og mor ud.

HEDVIG

Silas? Jeg har ringet til dig?

SILAS

Det ved jeg.

Kort pause.

HEDVIG

Her. En forsinket konfirmationsgave. Tillykke.

SILAS

Tak.

HEDVIG

Du behøver ikke pakke op nu. Du må gerne, det styrer du.

Silas pakker op. En binder.

SILAS

En binder?

HEDVIG

Jeg håber, den passer.

SILAS

Her. Jeg kan ikke tage imod den.

HEDVIG (*uden at tage imod den*)

Hvorfor ikke? Den er til dig.

Du tager ikke telefonen, når jeg ringer. Du vil ikke have min gave. Hvad sker der?

SILAS

Ikke noget.

HEDVIG

Du har brug for den.

SILAS

Jeg vil gerne selv købe det jeg har brug for, Hedvig.

HEDVIG

Fint.

Kort pause.

Jeg går heller ikke ud fra du vil hænge ud i aften så?

SILAS

Jeg kan ikke i aften.

HEDVIG:

Jeg savner dig.

Mor ind.

SILAS

Vi ses.

Hedvig går. Tavshed. Mor rækker ud efter Silas.

MOR

Er du okay?

SILAS

Slip mig!

Silas ud.

21.

Nat. Mor alene tydeligt ked af det/påvirket af situationen. Far ind.

FAR

Skat. Du gør det så godt, du kan.

MOR

Gør jeg? Vores pige er blevet en dreng og jeg savner hende sådan! Er det ikke forfærdeligt? Jeg skammer mig over at have det sådan.

FAR

Jeg forstår det godt.

MOR

Har vi aldrig haft en pige så?

FAR

Jeg ved det ikke. Men set fra den lyse side, kan det være jeg endelig har fået en, der gider at se fodbold med mig igen.

MOR

Fodbold? (*Ler*). Skal I så også have årskort til stadion?

FAR

Ja ja da. Vi skal da også rundt på alle landets bilmesser.

MOR

Åbne værksted?

De ler sammen. Derefter stille igen.

Hey. Uanset om han er dreng eller pige, så er han stadig vores barn, det samme barn som han hele tiden har været. Vi skal nok finde ud af det sammen. Det ved jeg.

Far holder om mor. Silas ind.

SILAS

Hvad laver I?

MOR

Sover du ikke?

SILAS

Jeg kan ikke.

FAR

Så er vi 3.

SILAS

Er Stine hjemme?

MOR

Ikke endnu.

De sidder sammen i tavshed, smiler til hinanden

SILAS

Jeg tror, jeg er klar til at komme i skole igen. Jeg vil gerne sige det til klassen.

MOR

Hvor dejligt skat. Skal vi ikke ringe til lærerne først?

SILAS

Det må I gerne.

FAR

Har du tænkt på hvordan? Skal vi tage med dig?

SILAS

Jeg ved det ikke endnu. Jeg har lyst til at gøre det selv, hvis jeg kan.

Der er også noget andet, jeg har tænkt på. Jeg tror gerne, jeg vil starte på hormoner.

FAR

Hormoner? Og få store overarme og skæg og dyb stemme? Er du sikker på det?

MOR

Er det ikke lidt voldsomt?

SILAS

Voldsomt? Ved I, hvorfor jeg aldrig siger noget i klassen? Fordi jeg ikke kan holde ud at

høre min egen stemme. Jo længere tid, jeg er i puberteten, jo længere væk kommer jeg fra den, jeg er. Det er voldsomt! Så jo! Jeg vil gerne have store overarme og skæg. Jeg vil bare gerne være en almindelig dreng.

FAR

Hvad er en almindelig dreng?

MOR

Hvis du føler dig som en dreng, så er du vel en dreng?

SILAS

Ja. Men derfor vil jeg stadig gerne starte på hormoner. Jeg tror det er rigtigt for mig.

Pause. Far og mor fordøjer informationen.

FAR

Men hvad hvis du ... *(stopper sig selv.)*

SILAS

Hvis hvad?

MOR

Vi er bare så bange for, du kommer til at gøre noget, du fortryder.

SILAS

Kan I ikke bare stole på mig?

FAR

Mor og jeg har nok brug for at blive lidt klogere på de her ting først.

MOR

Gerne med din hjælp, hvis du vil?

SILAS

Ok.

22.

Foran skolen. Silas er på vej hjem.

SILAS (*til publikum*)

Der er noget jeg gerne vil sige.

Musik.

Pigerne fra festen kommer ud.

PIGE 1

Hey Silas! Vent lige!

Silas stopper op, de fniser lidt.

PIGE 2

Vi vil bare sige at, vi synes du er ret ...

PIGE 1

Det var blæret gjort. Inde i klassen.

SILAS

Tak.

PIGE 2

Var du ikke mega nervøs?

SILAS

Jo. Der var bare ikke nogen, der spurgte om noget.

PIGE 2

De turde ikke. Jeg turde heller ikke. Jeg havde slet ikke turde sige det du sagde.

PIGE 1

Du er heller ikke en dreng, vel?

PIGE 2

Det ved jeg da godt.

PIGE 1

Hvorfor skulle du så sige det?

PIGE 2

Jeg mener bare, jeg tør aldrig sige noget foran andre. Slet ikke hvis det er noget ...

SILAS

Privat?

PIGE 2

Præcis. Jeg tør ikke engang indrømme, hvis jeg har slået en skid.

PIGE 1

Det er sgu da heller ikke det samme! Hvor er du latterlig!

PIGE 2

Men må jeg spørge om noget nu?

SILAS

Ja, selvfølgelig?

PIGE 2

Jeg tænkte bare på. Hvad så med idræt? Skal du så til at klæde om inde hos drengene nu?

SILAS

Nej. Jeg får et eller andet rum for mig selv.

PIGE 1

Klart. Men du er velkommen, selvom du er en, dreng nu. Jeg mener, det okay for os. Det er jo ikke fordi, du har fået en kæmpe stor...?

SILAS

Ellers tak.

PIGE 2

Den der fest, jeg inviterede dig til ... Den var egentlig kun for piger.

PIGE 1

Og nu ved vi så ikke helt, hvad vi skal gøre?

SILAS

Det er fint.

PIGE 2

Surprise... Du må gerne komme alligevel, hvis du har lyst?

PIGE 1

Er dig og Hedvig egentlig kærester?

PIGE 2

Selvfølgelig er de ikke kærester. Hedvig er lesbisk.

PIGE 1

Og hvad så?

PIGE 2

Silas er en dreng?!

PIGE 1

Ja, men det var han jo ikke for en uge siden, vel?

SILAS

Jo, jeg var. I vidste det bare ikke.

PIGE 2

Det var lige præcis det jeg sagde!

PIGE 1

Er du også lesbisk så eller hvad, eller bøsse? Eller hvad hedder det, når man er en transdreng, der er til piger? Så er man måske bare hetero?

Hedvig ind. Silas vender sig, løber efter Hedvig.

SILAS

Hedvig?!

PIGE 1

Jeg troede, vi bare skulle spørge dig om alt?!

PIGE 2

Du er simpelthen ikke for klog, din forældre burde få dine skolepenge tilbage.

23.

Silas indhenter Hedvig ved bussen.

SILAS

Tak. For gaven. Den passede faktisk! Jeg har den på hver dag.

Jeg sagde det! Foran hele klassen i dag. Jeg troede, jeg skulle dø. Men det gjorde jeg ikke. Jeg havde det som om, jeg kunne flyve bagefter. Jeg følte mig så sej. Lige indtil jeg så dig.

Undskyld. Jeg ved godt, jeg har været led. Det tog noget tid, før det gik op for mig. Det hele har handlet om mig, jeg så ikke, hvad det betød for dig. Jeg troede virkelig ... eller jeg håbede, at det var det, jeg var. Dig og mig. Men det er ikke det. Det handler ikke om, hvad jeg er til og hvad jeg ikke er til. Der sker bare for meget andet lige nu.

HEDVIG

Du skal ikke undskylde. Det er mig, der skal undskylde.

SILAS

For hvad?

HEDVIG

Jeg skulle aldrig have kysset dig til at begynde med. Det blev bare noget værre rod.

SILAS

Nej.

HEDVIG

Jo.

SILAS

Hvis du ikke havde kysset mig, så ved jeg ikke om jeg havde stået her nu, som Silas. Ikke allerede i hvert fald.

HEDVIG

Det passer ikke. Det er din egen fortjeneste. Jeg ved ingenting om at springe ud.

SILAS

Hvad mener du?

HEDVIG

Jeg har aldrig sagt det til andre end dig.

SILAS

Jeg forstår det ikke. Du var så cool omkring det.

HEDVIG

Det var bare et spil. For at score dig. Sådan er jeg, ren facade.

SILAS

Det passer ikke. Og det virkede. På en måde.

HEDVIG *(med et smil)*

Ikke! Jeg fik i hvert fald den forkerte mus i fælden.

SILAS

Men nu ved du, at fælden virker.

Hov, jeg har noget til dig. Jeg har haft den med mig lige siden.

Finder smykket frem

Den hjalp mig i dag, da jeg skulle fortælle det til klassen. Jeg tror, du skal have den igen.

HEDVIG

Jeg er ret vild med dig.

SILAS

Det ved jeg godt. Jeg er også vild med dig. Bare på en anden måde.

Venner?

HEDVIG

Venner.

SILAS (*rækker hånden frem*)

Kom.

Vi tog ud i hulen. I starten sagde vi ikke så meget. En gang imellem smilede vi til hinanden, på den der måde, hvor ord er ligegyldige. Det føltes ... rart og en lille smule vemodigt. Ligesom de der film, som man ved ender godt, men ikke helt på den måde, man troede.

24.

I hulen. Silas er i gang med at pakke sammen, tegninger mv. Asger dukker op.

ASGER

Banke-banke-på.

SILAS

Hej Asger?

ASGER

Hvordan går det?

SILAS

Godt. Det går godt.

ASGER

Er du glad for den nye skole?

SILAS

Ja?

ASGER (*Han kigger på tegningerne.*)

Det er længe siden ... Er det?

SILAS

Silas? Ja.

ASGER

Cool. Hvad laver du?

SILAS

Pakker sammen. Hulen kan ikke rigtig mere. Den er ved rådne op.

ASGER

Havde du en god konfirmation?

SILAS

Det kan man ikke ligefrem sige. Hvad med dig?

ASGER

Jo. Jeg fik en rejse til USA. Vi skal over og se The Patriots og rejse rundt.

SILAS

Fedt.

ASGER

Jeg har hørt det. Det der med at du ...

SILAS

Er en dreng? Jeg hedder Silas nu.

ASGER

Hvorfor sagde du aldrig noget om det?

SILAS

Det ved jeg ikke. Det eneste jeg ville var at være en af jer. Sådan rigtigt.

ASGER

Du har altid været en af os.

SILAS (*ryster på hovedet*)

Måske. Jeg var bange for, hvis jeg sagde noget, så ville jeg altid blive set på som ham der den sære. Jeg vil ikke være en dreng-light. Forstår du? Jeg vil bare gerne være en dreng.

ASGER

Det tror jeg.

SILAS

Kan du huske i 5. klasse hvor vi var på tur til Bornholm og vi skulle mødes med den der klasse fra Randers?

ASGER

Nå, ja. Der var nogen der syntes du lignede en der hed Anders fra deres klasse?

SILAS

Ja, det var mega sjovt og resten af turen blev jeg kaldt Anders fra Randers.

ASGER

Anders fra Randers! Ham havde jeg helt glemt!

SILAS

Det er en af de bedste uger i mit liv, hvor jeg var Anders fra Randers.

ASGER

Jeg kan hjælpe dig med hulen.

SILAS

Mener du det?

ASGER

Klart.

Asger rækker Silas hånden, trækker ham op. Asger ud.

25.

Stine ind.

STINE

Hey, bro! Du behøver ikke sidde og tude, jeg rejser først i morgen.

SILAS

Jeg ville ønske, du ikke skulle rejse.

STINE (Puffer ham kærligt på skulderen.)

Hey, jeg kommer tilbage, når din stemme er gået i overgang. Når du er blevet en gnom på hormon! Jeg kommer også til at savne dig.

SILAS

Jeg ved ikke om jeg kan klare det uden dig.

STINE

Klare hvad?

SILAS

Det er jo kun lige begyndt.

STINE

Du er allerede meget stærkere end mig.

SILAS

Jeg var bange. Men jeg var også stolt. Selvom rejsen kun lige var begyndt, så vidste jeg, hvilken vej jeg skulle. På en måde gjorde det mig tryk. Jeg er den jeg er, uanset hvad. Det her er mig. Jeg er Silas.

SLUT.